

ДОНЪ АЛФОНСЪ

Добрѣ, неможеше ли да повикашь, да ми извѣстншь, да не оставишь любовникъ-тъ да ся измъкне ?

РУСТИГЕЛЛО

Да, послѣ на сутре-то Ваше Высочество щеше да ся сдобри съ госпожа Люкреція, и на по-другий день Люкреція щеше да мя обѣси.

ДОНЪ АЛФОНСЪ

Стига. Ты ми каза че нищо не бѣше еще изгубено.

РУСТИГЕЛЛО

Не. Виждате ли свѣтлина-та на този прозорець. Дженаро не е еще тръгналъ. Слуга-та му, кого-то бѣше подкупила херцогиня-та отъ първомъ, е подкупенъ сега отъ мене и мй изяви всичко. Въ тѣзи минута той чака господара си задъ твърдина-та съ два осѣдлены конье. Дженаро ще да излезе въ малко за да го пристигне.

ДОНЪ АЛФОНСЪ

Като е тѣй да ся скрѣемъ задъ единъ ѱгжлъ отъ къща-та му. Нощъ-та е тъмна. Ще да го убиемъ като мине.

РУСТИГЕЛЛО

Да бжде споредъ воля-та ви.

ДОНЪ АЛФОНСЪ

Сабя-та ти остра ли е ?

РУСТИГЕЛЛО

Да.

ДОНЪ АЛФОНСЪ

Имашь ли мечь ?